

været inde i Salen eller oppe paa Loftet. Det er vitterligt, at man i det Herrens Aar 1918 ikke er kommet længere, end at man i et saadant Sogn kan forsøge paa ved regulære Spektakler à la Nørrebro at forhindre fredelige Arbejdere i at mødes for at tale om et rent organisatorisk Anliggende. Det har jeg villet nævne i Dag, for at de Herrer, der ofte taler om Uro og Medansvar for, hvad der sker andetsteds i vort Land af den Slags, kan gribe i deres egen Barm. Det har i alt Fald sikkert overrasket adskillige, at man i selve Vestjylland har været Vidne til noget saadant. Det Eksempel, jeg anførte fra Brønderslev, hvor man ligefrem korporlig overfaldt en Agitator, staar fast; det er en Kendsgerning, at det er sket, og det eneste Motiv var Had og Bitterhed mod Landarbejderbevægelsen.

Jeg beklager, at saadanne Stemninger skal kunne gøre sig gældende i vort Folk, ikke mindst, at de gør det i en Tid som den, vi i Øjeblikket oplever; men jeg haaber ikke desto mindre, at de velvillige Udtalelser, der i Dag fra alle Sider har lydt overfor Spørgsmaalet om at ophæve den 64 Aar gamle Tyendelov, ogsaa maa betyde, at vi i det Udvalg, der nedsættes, skal kunne opnaa et Samarbejde, der til syvende og sidst giver et Resultat, som er til Baade saavel for de unge Mennesker, hvis Sag det her gælder om at varetage, som for vort Samfund i det hele taget.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Simonsen: Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) havde ikke synderligt at bemærke til den Udtalelse, jeg fremsatte, udover et Spørgsmaal om, hvem den Gaardmand var, der paa et vist Tidspunkt havde 5 Sæt Tyendetøj staaende i sin Gaard. Jeg skal i Anledning af det ærede Medlems Spørgetrang udtale, at hvis jeg havde villet nævne Navnet, hvis jeg havde fundet det nødvendigt, havde jeg selvfølgelig gjort det med det samme. Og jeg skal dertil føje, at det ikke kunde falde mig ind at imødekomme dette Ønske fra det ærede Medlem, blot fordi han føler Trang til at spørge derom.

Justitsministeren (Zahle): Maa jeg til det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) sige, at jeg synes, at Bestemmelsen i § 7, 3die Punktum, om Husbondens Forhold til Medhjælperens

Spiritus er tydelig nok. Naar Medhjælperen er under 18 Aar, har Husbonden Pligt til at iagttage det, som foreskrives i § 7, 3die Punktum; naar Medhjælperen derimod er over 18 Aar, har Husbonden ingen Pligt dertil; det er ikke foreskrevet ham, at han skal gøre det, men han kan meget vel gøre det. For det første kan han selvfølgelig selv lade være med at skænke Spiritus ogsaa til en Medhjælper, der er over 18 Aar, men naar han siger til i Tide og, idet han slutter Kontrakt med vedkommende Medhjælper, udtaler: Jeg er Afholdsmand; paa min Gaard maa der ingen Spiritus være, saa det maa De vide, at gaar De i Tjeneste hos mig, maa De ikke indføre Spiritus paa min Gaard, det vil jeg ikke finde mig i — saa har vedkommende at lade være dermed. Og skal baade en Medhjælper under 18 Aar og Medhjælperen over 18 Aar sove i samme Værelse, vil det rigtige være, at Husbonden siger: Her er det min Pligt at sørge for, at der ikke er Spiritus, og saa maa der heller ikke være noget; det er min Pligt efter Loven at foreskrive det for den, der er under 18 Aar, derfor siger jeg til jer alle sammen, at I ingen Spiritus maa have her. Jeg tror, at vi i Virkeligheden er enige paa dette Punkt.

Med det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) tror jeg ogsaa jeg skal blive enig, for nu indskrænker det ærede Medlems Kritik sig til § 33, 2det Stykke, som han ikke vil have ophøjet til Lov. Men efter § 33, 2det Stykke, alene er Parterne fuldkommen frit stillede, idet der der omhandles det Tilfælde, at en Husbond slutter Akkord med en Medhjælper, som er over 18 Aar gammel. De kan saa vedtage en Kontrakt, og de har da at holde sig Kontraktens Bestemmelser efterrettelige. Men hvis de ikke slutter Kontrakt, vil Følgen af, at den Bestemmelse, jeg her har bragt i Forslag, bliver vedtaget, være, at uagtet der ingen Kontrakt findes, vil Husbonden f. Eks. ifølge § 10 være forpligtet til at forsikre Medhjælperens Ejendele mod Brandfare. Jeg skal nævne som et andet Gode for vedkommende Medhjælper, at ifølge § 22 og § 33, 2det Stykke, vil, naar § 33, 2det Stykke, ophøjes til Lov, Medhjælperen faa Fortrinsret for Løn og Kostpenge i Husbondens Konkurs- eller Dødsbo. Hvorfor skulde man ikke vedtage noget saadant? Det er jo udelukkende til Gavn for Medhjælperne, og mener man, at Medhjælperne bør beskyttes og hjælpes gennem Lovgivningen, kan jeg ikke se, at det kan være andet end nyt-